

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]
er vidtgaående. Man maa ikke hæfte sig for stærkt ved Beløbet, men se paa, at det i Virkeligheden kun er en Anmodning om, at Staten vil staa i Forskud med de Tilskud, der skal udredes efter gældende Lovgivning. — Jeg tror, jeg dermed har naaet at besvare det væsentlige af, hvad det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, og som krævede Tilsvaret fra min Side.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou takker jeg, fordi han begyndte sine Udtalelser med at sige, at man fra hans Partis Side vilde underkaste ethvert saadant Forslag den alvorligste Overvejelse, og ligeledes for hans Udtalelser om de forskellige Paragraffer. Selv om de var reserverede og kølige paa nogle Punkter, har jeg dog den Opfattelse, at vi kan tale om Tingene i Udvalget, og jeg har god Tro til, at det skal være muligt at faa Forslaget gennemført.

Ligeledes takker jeg det ærede Medlem Hr. P. Munch for hans Tilslutning til Forslaget, som jeg hermed paa ny anbefaler.

Johannes Lou: Jeg skal kun sige et Par Ord til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af hans Bemærkninger til min Omtale af det Boliglovsforslag, som han stillede. Der er ikke nogen som helst her i Tinget, der er uvidende om den højtærede Ministers Hensigt. Hans Hensigt var den mest ensidige Hjælp med Hensyn til den Boliglovgivning, som blev fremstillet. Det er ogsaa rigtigt, at der i Ministerens Forslag var en Paragraf, der gik ud paa at komme den gældende Boliglov til Livs. Men den højtærede Minister søgte Alliance baade med Socialdemokrater og med de Radikale, saaledes at det Forslag, som gik over til Landstinget, i Realiteten blev en Lov, Loven af 29. April 1927, der ikke indeholder noget som helst andet end en Forlængelse af Boligloven i Provinserne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at hvis Kommunerne havde Lyst til at sætte Arbejder i Gang, hvorved de skaffede sig mere Gæld, nu vel, saa maatte de selv tage Ansvaret. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvad han egentlig mener Kommunerne skal gøre i en Situation som den, vi i Øjeblikket er inde i. F. Eks. Kolding Kommune havde opført paa sit Budget

150 000 Kr. paa Posten ekstraordinær Arbejdsløshed. Nu er Loven altsaa bortfaldet. Hvis den var vedblevet at gælde, kunde man altsaa have regnet med, hvis vi havde brugt de 150 000 Kr., at have faaet de 100 000 Kr. refunderet af Staten. Men de arbejdsløse har vi, og hele Byrden ved de arbejdsløses Underhold er væltet over paa Kommunen. Spørgsmaalet er da: Skal Kommunen sætte Arbejde i Gang til de arbejdsløse, eller skal den søge at hjælpe de arbejdsløse gennem Hjælpekassen, eller skal den henvise dem, der ikke har noget at leve for, til Fattigvæsenet? En af Delene maa gøres, og de fleste Kommuner har da valgt den mere humane Fremgangsmaade at sætte noget Arbejde i Gang for at skaffe de Folk noget at bestille, saaledes at de kan komme til at udføre et Arbejde for de Penge, de faar, og dernæst i saa vid Udstrækning som muligt at hjælpe dem, man ikke har kunnet skaffe Arbejde til, ved at give dem Støtte fra Hjælpekassen. Men eet maa der jo gøres fra Kommunens Side, enten maa der skaffes Arbejde, eller man maa give dem gennem Hjælpekassen eller gennem Fattigvæsenet. Hvad mener den højtærede Indenrigsminister at vi skal gøre?

Indenrigsministeren (Kragh): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Knud Hansens Spørgsmaal skal jeg sige, at i det Omfang, hvori Kommunerne har nyttige Arbejder, som det er ønskeligt at faa udført, skal de naturligvis i en Situation som denne sætte Arbejder i Gang og sætte dem i Gang paa saadanne Vilkaar, at Byrden bliver saa lidt trykkende for Kommunerne som muligt, altsaa uden Hensyn til, hvad Organisationer maatte have truffet af Aftaler, paa hvilke Kommunerne overhovedet ingen som helst Indflydelse har haft. De skal gennem disse Arbejder søge at give de arbejdsløse, som er arbejdsvillige, en Indkomst, som i hvert Tilfælde ligger over den, de kan erhverve gennem Understøttelse, men heller ikke er større, end at der i selve Deltagelsen i dette Kommunens Arbejde ligger den alvorligst mulige Tilskyndelse for de vedkommende til snarest muligt at indrette sig paa at kunne vende tilbage til det private Arbejdsmarked, og jeg har Indtrykket af, at i en Række af Landets Kommuner gør man for Tiden betydelige Anstrengelser for at skaffe saadanne Arbejder frem. Jeg har tillige her fra denne Plads sagt, at disse Anstrengelser ikke altid løber jævnsides med Bestræbelser for paa en Gang at billiggøre Arbejderne for Kommunerne og at bidrage